

Interesse, men det kan dog ikke nægtes, at de ogsaa forfølge en Statsinteresse; Staten kan ikke være tjent med, at Havet bortskyller maaske store Strækninger af Landet. Man maa derfor fra Statens Side være berettiget til at paalægge de tilgrænsende Ejere en Indskrænkning i deres Ejendomsret, der kan forhindre Ødelæggelser, og efter hvad man har set i de senere Aar, forekommer det mig ikke at være uden Grund, naar man nu gør det til Regel, at Kystfredningen ogsaa skal omfatte Strandbredden. Der kan være og er rimeligvis mange Strandbredder, hvor der ikke er Trang til en saadan Foranstaltning, men der er ogsaa ved Bestemmelserne i § 1 under a., b., c. og d. givet tilstrækkelig Adgang til, at Borttagelse af Materialier kan finde Sted, hvor det ikke skader. Der er blevet sagt, at naar det i b., c. og d. hedder, at Kommissionen kan tillade, at Kommuner i større eller mindre Omfang fra bemeldte Strækninger hente Materialier til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje, at Fiskere fra den nøgne udyrkede Strandbred forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn, og at der der opsamles Kugleflint, saa er det at gaa Ejeren for nær, thi det bør Kommissionen ikke kunne tillade de paagældende. Jeg forstaar nu ikke Bestemmelsen saaledes, men jeg antager — og jeg venter at høre den ærede Ministers Bekræftelse deraf —, at Meningen er den, at Kystkommissionens Tilladelse kun skal meddeles paa det offentliges Vegne, og at den ikke skal kunne give nogen uvedkommende Ret til at borttage, hvad der ejes af den tilstødende Grundejer. Jeg antager altsaa, at naar der gives Kommunerne Tilladelse til at hente Materialier, saa behøve de vel ikke, naar de tage dem ude i Forstranden, Ejeren's Samtykke dertil. Naar de have Kommissionens Tilladelse til at borttage dem, saa behøves der ikke mere, thi den tilstødende Ejer ejer ikke Forstranden; den er Statens. Men en anden Sag bliver det, hvis Kommunerne ville grave Vejmaterialier paa Strandbredden, altsaa paa den Del af Landet, der grænser til Havet, men ligger indenfor Havstokken; det kunne de ikke gøre uden med Ejeren's Tilladelse. Først naar de have den, og Kystkommissionen saa desuden giver sit Samtykke til, at Materialierne borttages, er alting i Orden. Noget lignende maa gælde med Hensyn til Fiskerne. Naar det hedder, at de maa forsyne sig med de nødvendige Sten til deres Garn fra den nøgne og udyrkede Strandbred, saa vil det

sige: hvis Ejeren tillader det, men derimod ikke ellers, thi Kystkommissionen kan afgjort ikke give Tilladelse til at borttage, hvad der ejes af anden Mand. Det samme gælder endelig Opsamling af Kugleflint. At borttage noget paa Steder, der ere privat Ejendomsret undergivne, kan ikke lade sig gøre uden Ejeren's Tilladelse, medmindre den paagældende f. Eks. beviser, at han har Alderstidshævd derpaa. Jeg antager saaledes, at der ved Bestemmelserne under b., c. og d. ikke gøres nogen som helst reel Forandring i Forholdet til Ejeren. Hvis dette er Meningen, skal jeg ikke have noget imod, at det bliver staaende, som det er, thi saa finder jeg ikke, at der er nogen som helst Betænkelighed ved det. Jeg skal derfor under denne Forudsætning anbefale, at Lovforslaget tages uforandret, som det er.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne give de anerkendende Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige Sider, min udelte Tilslutning. Men inden Sagen, hvad det ser ud til, at den skal, gaar i Udvalg, vil jeg gerne understrege det ærede kongevalgte Medlems Udtalelse om, at man ikke bør lægge Stenfiskerne nødvendige Hindringer i Vejen. Sagen er jo nemlig den, at vi paa adskillige Steder i højeste Grad savne Materialier baade til Vejenes Vedligeholdelse og til Bygninger og lignende, og jeg vil derfor saa indtrængende, som det er mig muligt, bede om, at man tager saa meget Hensyn dertil, som man paa nogen Maade kan. Maa jeg samtidig henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, at der i § 4, maaske ogsaa andre Steder, er Tale om Kysten ud til *Havet*. Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget, som jo hedder „Forslag til Lov om Kystfredning“, gælder alle Kyster, hvor det er nødvendigt at foretage de deri omhandlede Foranstaltninger.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg har jo kun Grund til at være tilfreds med den Modtagelse, det foreliggende Lovforslag har faaet her i Tinget. Der er egentlig kun, forekommer det mig, rejst en eneste Indvending, nemlig fra det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage). Den gik ud paa, at Bestemmelserne i § 1 med Hensyn til den udyrkede Strandbred vare mindre heldige. Men det ærede Medlem gjorde jo samtidig opmærksom paa, at vi her staa overfor et gammelt Stridspunkt, et Punkt, som tidligere har været Genstand for lange og vidtløftige Forhand-